

Autori rada su po profesiji stručnjaci u rukometnom sportu, odnosno u oblasti fizičke kulture. Ideja o ovom istraživanju dugo je sazrevala u okviru međusobnih razgovora, rasprava i konkretnog rada u praksi. U početku bila je mnogo sveobuhvatnija, ali ne toliko precizna u pogledu realnih mogućnosti njenog ostvarenja.

Kasnije, obim problema i predmeta istraživanja se sveo u one okvire u kojima ih je u, datoj situaciji, bilo moguće ostvariti, ali je delom i proširen proučavanjem nekih psiholoških obeležja rukometaša.

Želelo se, ovim radom, doprineti trenerskom radu u rukometu. Jer, danas kada se već toliko vremena provede trenirajući, bilo bi dobro da oni koji treniraju imaju najveće moguće koristi od toga. Autori su svesni, da nisu ostvarili sve ono što su želeli. Znaju da su, u izvesnom smislu, ostali dužni, naročito u pogledu konkretnih programskih sadržaja treninga. Ipak, uvereni su da rezultati istraživanja mogu korisno da se primene u trenažnom procesu rukometaša.

Novi Sad, septembra 1982.